

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

Furtuna

Cartea a IV-a

Traducere din limba engleză de
Ioana Văcărescu

GLANURI

clanul tunetului

LIDER

STEA ALBASTRĂ – pisică gri-albăstruie, cu nuanțe argintii în jurul botului.

SEGUND

INIMĂ DE FOC – motan roșcat, chipeș.

UCENIC, LABĂ DE NOR

PISIGĂ-VRAGI

COLȚ GALBEN – pisică bătrână, de culoare cenușiu-închis, cu fața lată, turtită, fostă membră a Clanului Umbrelor.

UCENIC, BLANĂ FUMURIE – pisică cenușiu-închis.

RĂZBOINICI

(motani și pisici fără pui)

VIFOR ALB – motan mare, alb.

UCENIC, LABĂ LUMINOASĂ

DUNGĂ NEAGRĂ – motan dungat, cu blană scurtă gri și neagră.

UCENIC, LABĂ DE FRUNZĂ

COADĂ LUNGĂ – motan cu blana dungată, spălăcit, cu dungi negre.

UCENIC, LABĂ IUTE

VÂNT AGER – motan dungat, iute.

BLANĂ DE ȘOARECE – pisică mică, maronie.

UCENIC, LABĂ ASCUȚITĂ.

BLANĂ DE FERIGĂ – motan cafeniu-deschis.

BLANĂ PĂMÂNTIE – motan dungat, cafeniu.

FURTUNĂ DE NISIP – pisică roșcată, spălăcită.

UGENICI

BLANĂ DE ZĂPADĂ – pisică cu blană albă, frumoasă, și ochi albaștri.

FAȚĂ DUNGATĂ – pisică frumoasă, în dungi.
(mai mari de șase luni, pregătiți să devină războinici)

LABĂ IUTE – motan cu blana alb-negru.

LABĂ DE NOR – motan cu blana lungă, albă.

LABĂ LUMINOASĂ – pisică albă cu pete roșcate.

LABĂ ASCUȚITĂ – motan roșcat.

LABĂ DE FRUNZĂ – pisică cu blana gri-deschis și pete întunecate, cu ochii verzui-deschis.

LABĂ DE CENUȘĂ – motan cu blana gri-deschis și pete întunecate, cu ochii albaștri.

REGINE

(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

FLOARE AURIE – pisică cu blana roșcată, deschisă la culoare.

COADĂ PESTRIȚĂ – pisică dungată, cu blana deschisă la culoare, cea mai bătrână regină.

BLANĂ ALBASTRĂ – pisică cenușiu-deschis, cu ochii neobișnuit de albaștri.

BĂTRÂNI

(foști războinici și foste regine, retrași)

JUMA DE COADĂ – motan mare, în dungi, cu blana cafenie, fără o bucată din coadă.

URECHIUȘĂ – motan cenușiu cu urechile foarte mici; cel mai bătrân motan din Clanul Tunetului.

ZDREANȚĂ – motan mic, alb-negru, cu blana zdrențuită.

CHIOARA – pisică cenușie, deschisă la culoare; cea mai bătrână pisică din Clanul Tunetului; aproape oarbă și surdă.

COADĂ TĂRCATĂ – pisică odinioară dragălașă, tărcată, cu pete negre și galbene.

Clanul umbrelor

LIDER

BLANĂ ÎNTUNECATĂ – motan bătrân, negru.

SEGUND

PISIGĂ-VRAGI

RĂZBOINIGI

BLANĂ PLUMBURIE – motan slab, cenușiu.

MUCEA – motan mic, alb-cenușiu.

CODIȚĂ – motan dungat, maroniu.

UCENIC, LABĂ MARONIE

LABĂ UDĂ – motan dungat, cenușiu.

UCENIC, LABĂ DE STEJAR

NOURAȘ – motan dungat, foarte mic.

GÂT ALB – motan negru cu pieptul și labele albe.

NOR DE ZORI – pisică mică, dungată.

FLOARE ÎNTUNECATĂ – pisică neagră.

MAC ÎNALT – pisică dungată, maroniu-deschis, cu picioare lungi.

Glanul vântului

LIDER

STEA ÎNALTĂ – motan alb-negru, cu o coadă foarte lungă.

SEGUND

PISIGĂ-VRAGI

ȘCHIOFUL – motan negru, cu o labă sucită.

FAȚĂ DE COPAC – motan maroniu, cu coada scurtă.

RĂZBOINIGI

GHEARĂ DE NĂMOL – motan pestriț, maroniu-închis.

UCENIC, LABĂ PALMATĂ

URECHE SFÂȘIATĂ – motan dungat.

UCENIC, LABĂ SPRINTENĂ

MUSTĂCIOARĂ – motan tânăr, dungat, cafeniu.

UCENIC, LABĂ ALBĂ

IZVOR IUTE – pisică tărcată, cu blana gri-deschis.

LABĂ FUMURIE – regină cenușie.

FLOAREA ZORILOR – regină tărcată.

Glanul râului

LIDER

STEA ÎNCOVOIATĂ – motan uriaș, dungat, de culoare deschisă, cu o falcă strâmbă.

SEGUND

BLANĂ DE LEOPARD – pisică dungată, aurie, cu pete neobișnuite.

PISIGĂ-VRAGI

BLANĂ DE NĂMOL – motan maroniu-deschis, cu blana lungă.

RĂZBOINICI

GHEARĂ NEAGRĂ – motan fumuriu-negru.
UCENIC, LABĂ GREA

BLANĂ DE PIATRĂ – motan cenușiu, cu răni de luptă pe urechi.

UCENIC, LABĂ UMBROASĂ

BURTĂ ZGOMOTOASĂ – motan cafeniu-închis.

DUNGĂ CENUȘIE – motan gri cu blana lungă, fost membru al Clanului Tunetului.

REGINE

LABĂ DE CEATĂ – pisică frumoasă, cu blana cenușie.

BLANĂ DE MUȘCHI – pisică cu blana pestriță.

BĂTRÂNI

LAC FUMURIU – pisică cenușie, cu blana zdrențuită și cu cicatrice pe bot.

pisici din afara clanurilor

ARPACAȘ – motan alb-negru, care trăiește la o fermă din apropierea pădurii.

PICIOR NEGRU – motan mare, alb, cu labe uriașe, negre ca tăciunele; fostul Secund al Clanului Umbrelor.

BOLOVAN – motan dungat argintiu; fost membru al Clanului Umbrelor.

PRINȚESA – pisică dungată, cafeniu-deschis, cu pieptul și labele albe; pisică de casă, sora lui Inimă de Foc.

LABĂ NEAGRĂ – motan negru, zvelt, cu vârful cozii alb; fost membru al Clanului Tunetului, acum locuiește la fermă, cu Arpacăș.

PATĂ – pisoi alb-negru, durduliu și prietenos, care trăiește într-o casă de la marginea pădurii.

GHEARĂ DE TIGRU – motan masiv, cu blana închisă la culoare și gheare neobișnuit de lungi, fost membru al Clanului Tunetului.

PROLOG

Un urlet de agonie a răsunat în poiana scăldată în lumina lunii. Două pisici stăteau ghemuite la umbra unui tufiș de pe margine. Una dintre ele se zvârcolea chinuită de durere, lovind din coada lungă. Cealaltă pisică s-a ridicat în patru labe și a aplecat capul. Fusesse pisică-vraci multă vreme și, cu toate astea, nu avea ce să facă, își privea neajutorată liderul, învins de boala ce pusese capăt deja atâtor vieți. Nu știa nicio buruiană care să-i ușureze durerile și febra aduse de boala aceasta, iar blana lui cenușie se înfoia de frustrare în timp ce liderul continua să se zvârcolească, prăbușindu-se apoi, epuizat, în cuibul căptușit cu mușchi. Temător, vraciul s-a aplecat și l-a adulmecat. Mai răsufla, dar respirația lui era slabă și mirosea greu, trupul slab se ridica ușor la fiecare răsuflare chinuită.

În pădure a răsunat un țipăt. De data aceasta nu fusese o pisică, ci o cucuvea. Pisica-vraci a înmărmurit. Cucuvelele aduceau moartea în pădure, furau prada și chiar și puii de pisică, dacă aceștia se îndepărtau prea mult de mamă. Vraciul a ridicat o privire scrutătoare spre cer, rugându-se la spiritele

strămoșilor războinici ca strigătul cucuvelei să nu fi fost un semn rău. Se uita printre ramurile ce alcătuiau acoperișul bârlogului, căutând Blana Argintie pe cerul întunecat. Dar întinderea de stele unde locuia clanul străbunilor era ascunsă de nori, iar pisica-vraci s-a cutremurat înfricoșată. Oare Clanul Stelelor îi abandonase în mâna bolii care le decima tabăra?

Apoi vântul a trecut printre copaci și frunzele uscate au foșnit. Deasupra, sus de tot, norii s-au mișcat și o stea, singură pe cer, a trimis o rază fragilă de lumină, pătrunzând prin acoperișul vizuinii. În întuneric, liderul clanului a tras aer în piept, răsuflând adânc, constant. În sufletul vraciului a licărit speranța. Până la urmă, Clanul Stelelor nu îi părăsise.

Epuizat și ușurat, motanul a ridicat bărbia, mulțumind în tăcere strămoșilor războinici că îi cruțaseră viața liderului. Îngustând ochii în fața razei de lumină, a auzit în gând mormurul spiritelor. Șopteau despre bătălii glorioase ce aveau să vină, despre noi teritorii și despre un clan și mai mareț, care avea să se ridice din cenușa celui vechi. Vraciul a simțit un val de bucurie inundându-i pieptul și făcând să îi furnice la-bele. Mesajul purtat de steaua aceea nu era unul simplu, despre supraviețuire.

Dintr-odată, fără nicio avertizare, o aripă lată, cenușie a trecut peste raza de lumină, cufundând vizuina în întuneric. Pisica-vraci s-a dat în spate, lipindu-și burta de pământ în timp ce bufnița cobora țipând și își înfigea ghearele în acoperișul vizuinii. Probabil simțise mirosul bolii care îl slăbise pe lider și căuta o pradă ușoară. Dar stratul de ramuri era prea gros, nu putea pătrunde prin el.

Pisica-vraci a ascultat bătaia lentă a aripilor în timp ce bufnița se îndepărta, afundându-se în pădure, apoi s-a ridicat în picioare cu inima bătându-i nebunește și a cercetat din

nou cerul. Ca și cucuveaua, steaua dispăruse. În locul ei era doar întuneric. Spaima s-a strecurat pe sub blana vraciului, strângându-i inima ca într-o menghină.

— Ai auzit? a întrebat un motan de dincolo de intrarea în vizuină, cu vocea subțiată de teamă.

Pisica-vraci s-a strecurat repede în luminiș, știind că întregul clan avea să aștepte o interpretare a aceluia semn. Războinicii, reginele și bătrânii – cei care se simțeau suficient de bine încât să se poată ridica din cuiburi – erau înghesuiți laolaltă la umbră, pe latura cea mai îndepărtată a poienii. Vraciul s-a oprit o clipă, ascultând murmurele alarmate ale clanului.

— Ce căuta cucuveaua aici? a mârâit un războinic pestriț, ai cărui ochi sclipeau în întuneric.

— Nu se apropie niciodată atât de mult de tabără, a jelit un bătrân.

— A furat vreun pui? a cerut să știe alt războinic, întorcându-și capul lat spre pisica de lângă el.

— De data asta nu, a răspuns regina argintie.

Trei dintre puii ei fuseseră răpuși de boală, vocea îi era împovărată de suferință.

— Dar s-ar putea întoarce, probabil ne simte slăbiciunea.

— Cred că duhoarea morții o s-o țină la distanță, a spus un războinic tărcat, șchiopătând până în luminiș.

Labele îi erau pline de noroi și avea blana ciufulită. Îngropase unul dintre membrii clanului. Mai trebuia să sape și alte morminte, dar era prea slăbit pentru a continua în seara aceea.

— Cum se simte liderul nostru? a întrebat el cu vocea sugrumată de teamă.

— Nu știm, i-a răspuns motanul pestriț.

— Unde e pisica-vraci? s-a plâns regina.

Pisicile au privit în jurul luminișului, iar vraciul le-a văzut sclipirea înspăimântată din ochi. Simțea panica tot mai mare din vocea lor și știa că au nevoie să fie alinați, asigurați că nu fuseseră părăsiți de Clanul Stelelor. Trăgând adânc aer în piept, pisica și-a îndreptat blana de pe umeri și a pornit de-a curmezișul poienii.

— N-avem nevoie de pisica-vraci să ne spună că țipătul cucuvelei anunță moarte, a scâncit un bătrân, cu ochii plini de spaimă.

— De unde știi tu? a scuipat războinicul pestriț.

— Da, a rostit și regina privindul pe bătrân. Clanul Stelelor nu vorbește cu tine!

Când pisica-vraci a ajuns în dreptul lor, regina s-a întors repede.

— A fost un semn cucuveaua? a mieunat ea neliniștită.

Mișcând stingher din labe, vraciul a evitat un răspuns direct.

— Clanul Stelelor mi-a vorbit în noaptea aceasta, i-a anunțat el. Ați văzut steaua care a strălucit printre nori?

Regina a dat din cap, iar în spatele ei ochii celorlalte pisici sclipeau plini de speranțe disperate.

— Ce-a însemnat? a întrebat bătrânul.

— Va trăi liderul nostru? a miorlăit războinicul tărcat.

Pisica-vraci a ezitat.

— Nu poate să moară acum! a exclamat regina. Cum rămâne cu cele nouă vieți? Clanul Stelelor i le-a dat abia acum șase luni!

— Nici măcar Clanul Stelelor nu-i poate da putere la nesfârșit, i-a răspuns pisica-vraci. Dar strămoșii noștri nu ne-au uitat, a continuat el încercând să-și scoată din minte

imaginea aripilor întunecate a cucuvelei, ce acoperise subțirica rază de lumină. Steaua purta un mesaj de speranță.

Un scâncet ascuțit a răsunat dintr-un colț întunecat al taberei, iar o regină dungată a sărit în picioare și s-a grăbit în direcția aceea. Ceilalți au continuat să-l privească pe vraci cu ochi ce implorau o alinare.

— A vorbit Clanul Stelelor despre ploaie? a întrebat un războinic tânăr. A trecut așa de mult timp de când a plo-
uat ultima oară, poate că ar curăța tabăra de boală.

Pisica-vraci a clătinat din cap.

— Nu despre ploaie, ci despre un mărșet nou început al clanului nostru. În raza aceea de lumină, strămoșii noștri războinici mi-au arătat viitorul, iar acesta va fi unul glorios.

— Atunci înseamnă că supraviețuim? a mieunat re-
gina argintie.

— Vom face mai mult decât să supraviețuim, a promis
pisica-vraci. Vom stăpâni întreaga pădure!

Murmure de ușurare s-au făcut auzite printre pisici;
au tors pentru prima oară în aproape o lună.

Vraciul a întors capul, ascunzându-și tremurul din
mustăți. Se ruga ca pisicile din clan să nu-l mai întrebe des-
pre cucuvea. Nu îndrăzneă să le spună despre înfiorătoarea
avertizare adăugată de Clanul Stelelor atunci când aripa pă-
sării ascunsese steaua. Clanul avea să plătească cel mai înfio-
rător preț pentru acel nou început.